

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. 3068 III, k. 21va–21vb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 7

[7 § 1] ^aDe homine vulnerato clamante. Capitulum VII^a

Quodsi homo vulnera[tus] [k. 21vb] fuerit et si clamore[m] probaverit, et si ceperit hunc, qui ipsum vulneraverit, et eum ad iudicium usque deduxerit, et tunc ipsum cum his, qui clamorem suum audierunt, protestari poterit metseptimus^c, propior est eum vincere, quam ille eum possit evadere. <Pro vulnere manum, pro homicidio collum ^b> Pro vulnere manum, pro homicidio collum.

[7 § 2] ^aQuoquo vulnere homo duellum acquirit^a

Si vulnus profunditatem unguis et longitudinem membri habuerit, acquirit homo duellum pro uno vulnere, et si victor victus fuerit a victo, pro vulnere manum pro homicidio collum vel caput. <De fideiussione vulneracionis ^b> Sed si per fideiussoriam obligat alterum pro iuvamine homicidii et non potest eum statuere, tunc fideiussor tenetur actori dare plenam recompensa, hoc sunt xiiii talenta. <Recompensa plena talentum quid signat ^b> Talentum quis facit xx solidos denariorum et iudici emendam viii solidos, tali peccunia sic in districtu solet forisari.

^{a-a} czerwonym inkaustem; ^b na marginesie; ^c w rkp. met vii

[hasła: zranienie, skarga, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik, bliższość do dowodu, kara ucięcia ręki, kara śmierci, ścięcie, rana]